
Lesi Zoltán

COWBOY ERDEI FOTELBEN

Apu mégis elment vadászni, pedig megígérte nem hoz új nőt csodaországba. Szabadságot vett ki. Mint egy öreg cowboy egy erdei fotelből megtöltötte a sörétest. Nem ő ugrik a nyúlüregbe, csak kényelmesen ül, amíg előjönnek a láthatatlan hajtók előtt. Miközben a Tom és Jerryt nézem, úgy tesz mintha bóbiskolna. Felismerem a terrorista hadicselét, titokban robbantani szeretne, felnyitni a föld ördögjáratait. Múltkor altatót tett az etetőbe, akkor se mert a sikerre gondolni, még elfutnak a kékharisnyák. Az értetlenség fegyverét használta, csomót kötött egy fa minden levelére, hátha itt is hat nem csak a múzeumban. Megszöktetett egy hosszúhajút, hazudott neki, de este már kitúrtak az ágyból. Bosszúból én a gyerek verset írtam a tenyerébe.

IKAROSZ

Még keletre se fordult, amikor próbálgatta. Háta megszokta a súlyt a monitor előtt, egyébként is görnyed meg hunyorít. A billentyűzet

kivilágított totemállat, egy műanyag tevé az asztalon. Apa nem figyel, programot ír holnapra, én már kivágtam a szárnyakat, szíjat

fűztem, titokban ráillesztettem a lapockájára, felcsatoltam míg gépelt. Észre se vette, olyan könnyű, mint egy bontatlan email és már indulunk.

Kántor Zsolt

VASALÓ, FREGOLI

Két angol hölgy emléke

mintha forrássá válna a csigalépcső
s ömlene a múlt mint palackból kiszökött eszme
s a tenger a szobába egy tündért ereszt be
mint a mese ajtaján a piperkőc kérő

s az egész lakás egy hajóvá alakulna át
a pereme mint a poharak ajka
s kalapáccsal matat egy álmatag dajka
kis fogókkal szerelgeti a mát

a könyvespolcok megreccsennek mint az ágy
Virginia Woolf és Sylvia Plath kiált
a *Hullámok* a *Megérzések* partjait mossák

a vasaló a fregoli alól épp kiesni kész
a szekrényből szagok a naftalin a mész
most e két könyv egyetlen kabin

a tegnapi poén nem nevet a main

A RIZIKÓ PORLASZTÁSA

Diverzifikáció. A veszélyek
minimalizálása. Nem találomra,
megfontoltan. Mint az eseti tableta.
Megosztott befektetésekkel operál.
Nemcsak az ázsiai piacon,
hanem otthon. Nehogy egy természeti
katasztrófa vigye el a profitot.
Az előjáték itt tájékozódást jelent,
nem annyira a lankák, inkább a hegek
az izgalmasak. Egy vakbélműtét nyoma,
a gát forradásai. Nem elhanyagolható
körülmények. Azután a hajzuhatag állaga,

sampon, fényesség, színek. Sűrűség.
Meg kell tapasztalni a szavatosságát.
Majd a hely. Reccsenés a talp alatt,
az épp akkor elmozduló görcs a parketta fáján.
A botlás a szőnyegrojtók miatt,
melyeket kifésült előre a gondos háziasszony.
A könyökkel levert fikusz, ha nem is törik
ripityára a cserép, a föld szétfröccsen,
egy svábbogár iramlík át a lepedőn.
Az ágyhuzaton vércsepp, zavar.
A függönyön szakadás, belátható a kinti táj,
szalagavatós gimnazisták jönnek hárman
borosüveggel és dalolva. Egri bikavér.
Két fiú és egy lány. Irigylí őket, aki kinéz.
Diverzifikáció. Már szökne el, megy a busz,
nincs később. Ne haragudjon a bank. Legközelebb
tényleg ide fektetek be. Most pedig megtakarítok.

Németh Bálint

TÜMMEDES

a fotelben ül, a szigorú, ráncos homlokú
fotelben, a fotel mellett a padlón a tálca,
rajta a kiszáradt dohány morzsái, mostanában
abból tölti a cigarettákat, abból a maradékból,
a hajszálakkal, papírdarabkákkal kevert
maradékból, amire azt mondta egyszer,
most már csak ez a purzsalék maradt,
és akkor a többiek kiröhögték, honnan
veszed ezt a purzsaléket, ilyen élő ember
nem mond, ő meg tiltakozott, hogy igenis,
létezik ez a szó, az apjától hallotta és
úgy hiszi, ilyesmire használhatta az apja,
persze nem pont a dohány maradékára,
mert az apja egészen rövid ideig bírta csak
a cigaretták töltését, maradt inkább a mentolos
főnixnél, míg le nem szokott, de a purzsalék
attól még létezik, a többiek meg időről
időre azt mondják, te purzsalékos,
jössz megint a purzsalékkal, erre gondol,

a hűtőben talál egy sört, visszaül a fotelbe
és cigarettát tölt magának, gyorsan ég el,
mert a dohány kiszáradt, egy szelet almával
újra lehet nedvesíteni, de ahhoz várni kellene
egy egész éjszakát, a dohány meg most kell,
a purzsalékos, hajszálakkal, papírdarabkákkal
kevert dohány, rágyújt, beüti a gépbe, hogy
purzsalék, mert a gugli biztos kidobja,
nincs olyan szó, amit a gugli ne ismerne,
még a muszályra is rengeteg találatot ad,
hát akkor erre miért ne, entert üt és nincs
találat, a gugli nem ismeri a purzsalékot,
amit pedig nem lehet kiguglizni, az sose
létezett, jó lenne erről megkérdezni az apját,
felelősségre vonni akár, hogyan is állunk akkor
purzsalék dolgában, de az apját valószínűleg
nem érdekelné a dolog, különben is leszokott
a halála előtt, nem volna képes tehát hiteles
útmutatást nyújtani, pedig erre lenne szüksége
most, kivitelezhető tervekre, hogyan kell
működnie ezután, változtatnia kell-e a töltés
megszokott metódusán, átalakítandók-e
innentől az emberi viszonylatai, most, hogy
purzsalék nincsen és gyorsabban ég
minden kezdetvég, és egyáltalán, jogában
áll-e fölkelni ebből a fotelből és járkálni,
ebből a fotelből, amelyben most jobb
híján hátradől és tühmed.

MAJDNEM DAL, MAJDNEM DÚDOLHATÓ

az ember, aki nincs itt, rágyújt,
főnixre gyújt rá, mentolosra.
kávét tesz fel közben, lefőzi,
a füsttől köhécsel a konyha.

az ember, aki nincs itt, rágyújt,
kávét nem főz, leszokott róla,
hamuzik, feltámad a kétely
benne, fellobban öngyújtója.

az ember, aki nincs itt, rágyújt,
hamuzik, feltámad a kétely,
lefő a kávé, de leszokott
róla, köhécsel és köhécsel.

az ember, aki nincs itt, rágyújt,
vagy rá se gyújt, leszokott róla,
hamu kavarog kávégőzben,
és másra száll az öngyújtója.

az ember, aki nincs itt, rágyújt
vagy rá se, kávéfőz vagy azt se,
feltámad valami és elszáll,
vagy lobban, nem tudja a franc se.

az ember, aki nincs itt, itt van,
tüdeje lassan átszáll másra.
valami van a levegőben,
semminek nem alanya, tárgya.

aki mindenhol ott van, hol van,
és mért ott, ha ott is hiába.
elment és elindult leszokni,
felment a cigaretta ára.

Petrence Sándor

LEVÉL A SZERKESZTŐHÖZ

Kedvezs Váradi Szabócs,

há egísz meg lepítottam, mikor látom, hogy há Önnek-Magának is lapja van, ín a tivíbú ismertem eddig, ahol ott szokot ücsörgini azzal a sok egyíb további irodalmas nípekkal. Na há elíg az hozzá, hogy ín, már ami a szemíjemet illeti, Petrence Sándor, igen elíg nagy nípi írós nem kevésbí rím-faragó is vagyok ám! Jelentek már meg ijen-ojan kivállónál kivállóbb verselmínyeim a Kispocsolysági Túrságban, a heji kalendáriombann, sőt, a heji köz-könyvtár fali újságján is!! Ja meg nem külömben a Hít ezer újságban is, errú tanú bizonykodik az az internyet akármi is, amit most meg próbálok ide bé rakni: http://www.ketezer.hu/menu4/2010_03/petrence.htm.

Na há mindeggy is, eggy szó mint száz, mikor majd közönni teccik míveimet a Jelenkórban, kírem, tessík majd azír elúre jelezni, hogy idúben meg tuggyam rendelni a Maguk Ujságját, mert erre felí igen ritkássan jár csak a távtraktór, ami ezeket a pesti művíszí iratokat hozza!

Ami meg a píztt illeti, böcsületess firfiemberek mógygyára majd bizonyvást meg akkuszunk.

Így ösmeretlenű is nagy baráccsága' s nem kevésbí a Szűz Márja is a Kis Gyízus minden lítező áddásáva' nagy cimborálissan idvezli nípi komállya:

Petrence Sándor,

fel-becsúíhetetlen jelentűssígü nípi író, vers-köíttő is kiválló mezű-gazdász egyíni válalkozó

PS: na asztán maj tessík vissza írnyi, mer vót ojan fojó irat is, ahonnan nem áttallotak választ adni!!!!

PS (MÁR HOGY UTÓ-ÍRAT ÍRTELEMBE): na míg annyi, hogy nem tudom, lássa-e, de a drága hitvesemhez (Rózsikámhoz) írott egyík versemet így metrum tekintetűben bezony a Veres Sándortű loptam, na de há vígűl is őt mán nem zavarja, mert meg hót. Ezír is kűttem el eszt is.

GYIM-GYOM

tank-űttemíny a ház-körűli dógokrű

Annyi verset írtam ín má' minden másrű,
Hogy meg feledkesztem, jaj, a kapálásrű!
Mán így versileg is, de a' mmíg nagyobb baj,
Hogy a kít kezemmel is csak sebbel-lobbal.

Hát a kapálást, aszt, úgy kő meg-csinyáni,
Hogy a földhő' derík szögbe kíne álni,
Meg fogni a kapát, is beli a földbe,
S eszt ismítelgetnyi, úgy, hogy negyed ötre

Meglegyen az egísz, mert utána verset
Kű míg írni róla, meg asztán a meccset
Ís meg kőne nízni, is arrű is verset
Szoktam vót ín írni, mint most egy kevesset.

*

De asztán e dógok helyett is csak írtam,
Osztt az egísz kiskert szígyszemre itt van
Megkapálatlanű', s meg maratt sok gyim-gyom:
Fű kíne má' venni valakit, hogy írgyon*

* ín helyettem; csak ez má nem firt belí a szótag-számbe!!!

GAZDASÁGI ALAPOKRA HEJEZETT LEÁNYKÍRÚ VERS

Rózsa, rózsa, bazsarózsa,
bár nincs szükségem anyósra,
ad ide a kezed mán,
mer víháes kazettán
fel vettelek intimmód'.
Had legyenek a tökfilkód
te meg az ín asszonkám,
már ha nem haragszol rám,
mer' a kazik jó fogynak,
s pízünk mint a grófoknak,

na há annyi lesz.

UDVARZÓ KÚTTEMÍNY RÓZSIKÁMHOZ

eszt míg korábban írtam!

Rózsika trófeja, már most
Ín meg a hitvesekíppen
Állom a bótban a számlát
Ő meg a vurstli-büfiben.

Rózsika kis cica, jó bőr,
Ejj, igazán takaros lány,
Nálam is így akadott fönn*
Mindegyik asszonyi rostán.

Rózsika turbina níköm,
Bármit is ez, ha jelencsen,
Drága rubint ajakárú
Hangjai erdeje reccsen.

Jaj de imádom ez asszonyt,
Pláne, ha nincs jelen ípp más,
Angyali arca satöbbi,
Többnyire mennyei kípmás.

* Ide nem is kellett volna rím, ez csak amolyan gratis – P. S.